

udøves af Overretterne. Ganske vist kan der for en Del bødes og bliver der bødet paa Mangler i den berørte Henseende ved Høiestretsagsførernes Initiativ, forinden Sagerne bringes frem for Høiestret; men det følger af Forholdenes Natur, at dette Korrektiv ikke tilfulde kan erstatte en overordnet Domstols omhyggelige Prøvelse af den hele Underretts-Behandling og Dom, ligesom det ikke behøver nærmere at udvikles, at det er forbundet med store Ulemper at standse en Sag for at tilvejebringe yderligere Oplysninger, naar den først en Gang er bragt frem for Høiestret.

Da den nævnte Bestemmelse, som i Andragendet bemærket, alene er motiveret ved den daværende vanskelige Kommunikation mellem Bornholm og Kjøbenhavn, turde der nu, da dette Hensyn ikke længere gjør sig gjældende, efter Justitsministeriets Formening være al Opfordring til at tage Høiestrets Hensigt til Følge og søge Bestemmelsen

ophævet, men den samme Betragtning turde derhos tale for Unskeligheden af, at ogsaa de om private Sagers Appel fra Bornholm givne særlige Regler, nemlig:

Bestemmelserne i Pl. 30te September 1808 og Pl. 30te April 1814 angaaende Udtagelsen af Stævninger til Høiestret og Overretten,

Bestemmelsen i Pl. 30te April 1814 om Længden af Varslet ved Stævninger til Overretten og

Bestemmelsen i Forordn. 15de Januar 1817, jfr. Lov 14de Juni 1850 § 3, om Længden af Appelfristen ved private Politisager, der ligeledes alle ere motiverede ved den vanskelige Kommunikation, samtidig ophæves. Man har derfor, efter at ogsaa Amtmanden over Bornholms Amt har udtalt sig for Unskeligheden heraf, ved Udarbejdelsen af foranstaaende Lovforslag givet dette det hermed stemmende videre Omfang.